

Soms moet je heel even stil staan, achteromkijken en gemotiveerder verder gaan.

Dr. Ilke Montag was arts-specialist nucleaire geneeskunde en hoofddarts in het Jan Yperman Ziekenhuis in Ieper en is nu raadgever medisch beleid op de nationale studiedienst van de Socialistische Mutualiteiten.

Als arts doorliep ik de verschillende hiërarchische treden: van stafid, over medisch diensthoofd, naar adjunct hoofddarts en zo naar hoofddarts. En dan kwam de coronapandemie: ik loodste, zo goed en zo kwaad mogelijk, samen met de collega directieleden, het ziekenhuis door deze zeer woelige en vooral zeer onvoorspelbare storm. Het was door alle zeilen samen bij te zetten dat het is gelukt! Het was een expeditie om nooit te vergeten. Na deze storm trok ik mijn sloep even op het droge. Ik miste op één of andere manier de patiënten: ik was van hen weggedreven, richting vaak ellelange principiële discussies. Het werd voor mezelf duidelijk dat ik niet meer terug naar die woelige zee wou. Maar wat wou ik dan wel?

Zo kwam ik bij Hanna terecht: als Belgische een Hollandse coach onder de arm nemen: is dit te gewaagd? Er wordt zo vaak gesproken van een cultuurverschil. Akkoord, maar ik kan wel tegen een stootje en ik wil vooral weten waar het wel en niet op slaat. Geen wollige praatjes, wel graag feiten. De koe bij de horens vatten. Mijn coach mag best wel rechtdoorzee zijn en zeggen wat er gezegd moet worden. Na een eerste verkennend gesprek, tekende ik voor 15 sessies coaching: wortels, groeiringen, ankers, spiegels, ... het kwam allemaal voorbij. Elke sessie werd gevolgd door een diepere reflectie over de sessie en dus ook over mij, mijn zijn, mijn functioneren. Het denken en schrijven bracht me dicht bij mijn waarden en normen. Wat brengt die meerwaarde in mijn job en wat zijn de zaken die tonnen energie vreten? Wat heb ikzelf in de hand en wat niet? Wat ligt binnen mijn invloedssfeer en wat niet? Waar plant ik mijn vlag?

Ik legde intussen mijn sloep terug in de rivier, koos voor een nieuwe werkhaven en hoop dat ik terug lang en dicht bij 'mijn patiënt' kan blijven: het was immers om mensen te kunnen en mogen helpen dat ik intussen 28 jaar geleden met de studies geneeskunde startte.